

Tilskud — som efter Lovforslaget vil udgøre ca. $30\frac{5}{6}$ Mill. Kr. — formindskes herved til ca. $21\frac{5}{6}$ Mill. Kr. Da ogsaa dette Beløb maatte laanes, saa at det samlede Laan bliver henimod 127 Mill. Kr., vil Statens aarlige Tilskud til Rente og Afdrag blive ca. 900,000 Kr. i Stedet for efter Lovforslaget ca. 1,400,000 Kr. Det er saaledes en betydelig Besparelse af henimod en halv Million Kroner, som ad denne Vej kan opnaas. — Laanet maatte optages paa én Gang og nu, skønt det først skal bruges efterhaanden i Løbet af 5—6 eller flere Aar; men der vil kunne træffes den Overenskomst med de Banker, som negociere Laanet, at disse overtage Laanets Forrentning, indtil det skal anvendes, saa at Statskassen intet Tab lider i saa Henseende. Selvfølgelig skulde ogsaa drages Omsorg for, at Kapitalen i det væsentlige først kommer her ind i Landet efterhaanden i Løbet af Aarene. — *Yderne* ville ikke lide noget Tab ved den her foreslaaede Fremgangsmaade, naar det først er givet — hvad hele Udvalgsflertallet (11) er enig om —, at Fordelen ved Konvertering (eller Statslaan) ikke skal komme dem alene til Gode (saaledes som Tilfældet vil være efter Lovforslaget), og *Ejerne* ville være bedre tjente med at faa kontant Betaling end ved at faa Obligationer. For *det danske Pengemarked* endelig vil et saadant Statslaan, naar Pengene først i Løbet af flere Aar komme ind i Landet, være i høj Grad gavnligt, og navnlig vil det høje Kreditforeningsobligationernes Kurs. Derimod ville Tiendebankens Obligationer have en skadelig Indflydelse paa Pengemarkedet, for saa vidt de afhændes, og hvis de søge Anbringelse i Udlandet, vil det tillige virke uheldigt for Statens Kredit, idet Renten jo garanteres af Staten, og der jo saa i Udlandet ved Siden af 3 og $3\frac{1}{2}$ pCt.s danske Statsobligationer tillige vil findes 4 pCt.s *statsgaranterede* Obligationer, hvad der let kan have til Følge, at man ved senere danske Statslaan vil stille højere Fordringer end hidtil. — Tre af oftævnte Flertals Medlemmer (Borup, P. G. C. Jensen og Koch) finde dog ikke at kunne blive staaende ved disse i og for sig gunstige Resultater. De kunne ikke erkende, at Tiendeyderne have noget berettiget Krav paa at faa Tienden afløst paa saa billige Vilkaar. Ethvert Bidrag, Statskassen yder til Afløsningen, er en ren Gave til de nu-